

Никола го погледна съ чувство на дълбока благодарност. Стоянъ сѣдна около него и почна да му обѣснява французекитѣ изговорѣ. Този урокъ се продължи около половинъ часъ и се свърши съ разговорѣтъ.

— Защо искашъ ти да почнишъ съ изучаването на френски езикъ? Попита Стоянъ.

— Защото, като чувамъ, най-много книги имало на фр. езикъ.

— Значи, ти обичаше да четешъ и искашъ да научишъ фр. езикъ за да четешъ по-вече книги?

— Не, не само това, възрѣжи младийтъ чловѣкъ.

— Ами какво искашъ още?

— Азъ мисля: да ли нече се намѣре въ книгитѣ нѣкакво си срѣдство.

— Противъ какво?

— Противъ турцитѣ, за да ги изгонимъ изъ нашето отечество.

— Нимѣ ти това мислишъ! се удиви Стоянъ.

— И защо да не мисля? Азъ съмъ слушалъ, че въ книгитѣ се намѣрватъ такива думи, които дѣйствуватъ противъ всѣка бѣда . . . Азъ не съмъ срѣщалъ такива думи . . . Азъ искамъ да ги потърся въ други книги.

Стоянъ се позамисли и послѣ отговори.

— Работата не е въ думитѣ, ами въ наукитѣ, които ни даватъ угодни срѣдства за всичко.

— Въ наукитѣ ли? . . . Азъ съмъ се училъ. — Какво? — Книга . . . Ето азъ сега зная да чета и пиша по-български, а като се науча по-френски . . .

— Това е само начало . . . Знанието на езицитѣ, които сѣ доста много, трѣбва да бѣде само срѣдство за изучаване на наукитѣ.

— Какво е това наука?

Стоянъ помѣна думата „наука“ и се постара да му обѣсни въ какво се заключава задачата на различнитѣ науки. Никола не смѣтна очи отъ него.

— Учи ме! извика най-послѣ.

— Добрѣ, ще ли имашъ врѣме само?

— Дай ми въ недѣля урокъ за прѣзъ всичката недѣля.

— Нима учението нѣма да ти бѣрка на работата.